

Tällä biisillä on vähän erikoinen syntyhistoria. Kaikki alkoi siitä, kun Lauri kyseli minulta teosta ensikonserttiaan silmälläpitäen. Olin saanut tehdä hänen kanssaan hienoa yhteistyötä jo sooloklarinettikappaleeni TWIRL (2008) ja klarinettikonsettoni FUME (2008/2010) parissa. Laurin veretseisauttavan upea kantaesitys FUME:sta Ung Nordisk Musik -festivaalilla Avanti!n solistina syyskuussa 2010 on ollut yksi tähänastisen säveltäjäurani upeimpia hetkiä. Sanomattakin lienee selvää, että olin heti innostunut ajatuksesta kirjoittaa kamarimusiikkikappale hänen ensikonserttiinsa.

Lauri ehdotti duoa klarinetille ja bandoneónille, tuolle jännälle harmonikan sukulaissoittimelle. Laurin ja Henrikin yhteissoittoa olin päässyt kuulemaan pariin otteeseen ja upeaa jälkeähän nämä herrat saavat soittimillaan aikaan. Kokoonpano oli jännän tuntuinen ja idea jäi muhimaan, mutta niinkin myöhään kuin kuluvan vuoden helmikuussa pyysin mahdollisuutta ottaa jousikvartetti mukaan kokoonpanoon. Tämä johtui siitä, että jostain oli päähäni iskostunut ajatus että biisin nimen on oltava Clair. Ja että siinä pitäisi olla jousia mukana. Tämä oli Laurille ok, joten duo kasvoi sekstetoksi.

Tämän jälkeen homma rupesi repeilemään ihan ihme suuntiin – ja syyttävän sormen voi osoittaa allekirjoittaneeseen. Tarkoituksena oli säveltää kymmenisen minuuttia kestävä kappale. Ja suunnilleen sen pituinen repäisy tänään kuullaankin, mutta lopputulos on jotain aivan muuta kuin alunperin ajattelin. Hektisen ja raivostuttavan pitkäksivenyneen sävellysprosessin aikana materiaali alkoi jotenkin elää aivan omaa elämäänsä ja biisi alkoi muodon ja sisältönsä puolesta paisua yli äyräiden. Jotenkin omat sisäiset filttterini eivät olleet ihan parhaassa terässä joten kappale vaan kasvoi kasvamistaan. Hommaan oli vaikea saada juuri mitään tolkkua ja ajatukset kokonaisuudesta muuttuivat ja paisuivat vähän väliä. Siltikin haluan seurata omaa vaistoani enkä väkisin taistella sitä vastaan, mutta aikataulut alkoivat olla jo todella tiukat.

Jotain oli pakko saada valmiiksi ja pian, joten hyvin myöhäisessä vaiheessa (taisi olla huhtikuun loppupuolta) ehdotin Laurille, että kasaan osasta materiaalia erillisen kokonaisuuden, eräänlaisen "intron" varsinaista myöhempää ja suurempaa kappaletta varten. Mikään alkusoitto tämä ei ole, vaan oma kokonaisuutensa jossa on yhteensovitettuna muutamia materiaaleja kaikesta siitä materiaalista jota kevään kuukausina olin hahmotellut. Tästä syystä kappaleen nimeksi muuttui Clair sketches, kun se varsinainen Clair jäi vielä odottamaan täyttä muotoutumistaan. Aikanaan näistä kappaleista tulee sisarteoksia, jotka voi esittää toisistaan erillään. Molempien esittäminen samassa konsertissa tuskin olisi kovin järkevääkään, sen verran yhtenäinen perimä näillä biiseillä kuitenkin on.

No mutta, se siitä lätinästä. Haluan lämpimästi kiittää Lauria sävellystilauksesta sekä Alfred Kordelinin rahastoa sävellystyötäni varten osoittamasta työskentelyapurahasta.

– Markku Klami, teoskommentti kantaesitykseen, toukokuu 2012